

εθιόνων ύφαντουργείων τοῦ Πειραιῶς ἐκτείνουν τὴν βιομηχανικὴν καὶ ἐμπορικὴν τοῦ ἀκτῖνα εἰς τὰς ἐσχατίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁμολογῶ ὅτι μὲ κατέπληξε καὶ μὲ συνεκίνησε βαθύτατα ἡ μεταμόρφωσις αὐτῇ τοῦ συμπαθοῦς φίλου. Μοῦ ἐφάνη, ἂν καὶ πολὺ νέος, παιδί σχεδὸν ἀκόμη, ὥσάν περιβεβλημένος κάποιαν αἴγλην σεβασμοῦ, ὥσάν ἱερεὺς καὶ μύστης εἰς τὸν ναὸν ἐκείνον τῆς προσευχῆς, ὅπου οἱ κρότοι τῶν μηχανῶν, οἱ διασταυρούμενοι πανταχόθεν, ἐτόνιζον καὶ ἐμελπον τὸν ἀθάνατον ὕμνον τῆς ἐργασίας.

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ

ΠΡΟ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν, ἡ ἐν Ἀθήναις Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης δὲν ἠδύνατο νὰ καυχᾶται ἐπὶ εὐημερίᾳ. Δὲν εἶχε παρὰ μίαν ἀχουροειδῆ Συναγωγὴν καὶ τὴν ἀρνητικὴν περιουσίαν χρέους ἑξακισχιλίων δραχμῶν. Σήμερον ἔχει ὡραίαν Συναγωγὴν ιδιόκτητον, Σχολεῖον εἰς τὰ ἰσόγεια αὐτῆς, ἰδιαιτέρον νεκροταφεῖον μὲ φυλακεῖον, οὐδὲν χρέος καὶ περιουσίαν θετικὴν, ἀντιπροσωπεύουσαν πλέον τῶν 30,000 δρ.

Ἡ εὐημερία αὕτη ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δράσιν τοῦ κ. Α. Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ 1900 ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Κοινότητος καὶ τοιοῦτος διατελεῖ μέχρι σήμερον. Κατὰ τὸ διάστημα μιᾶς ἐξαετίας, ὁ κ. Κωνσταντίνος ἀνέδειξε τόσῃ δραστηριότητα ὥστε νὰ ἐπιτευχθοῦν τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ἀπηριθμήσαμεν ἀνωτέρω καὶ νὰ δειχθῇ ὅτι ἡ Κοινότης εὗρεν ἐπιτέλους τὸν ἀνθρώπον τῆς.

Ὁ κ. Α. Κωνσταντίνος δὲν εἶνε μόνον τὸ διαπρεπέστερον μέλος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐπιλέκτων μελῶν τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας. Ἐγεννήθη ἐν Ζακύνθῳ τῇ 1865, καὶ ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἐκεῖ τὸ Γυμνάσιον, ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας ὡς φοιτητὴς τῶν Φυσικομαθηματικῶν καὶ μαθητὴς τῆς Τηλεγραφικῆς Σχολῆς. Τῇ 1885, ἐφωδιασμένος μὲ δύο διπλώματα, ἀπῆλθεν εἰς Παρίσιους ὅπου εὗρισκομεν αὐτὸν μετὰ τρία ἔτη διπλωματοῦχον τῆς ἀνωτέρας Σχολῆς τοῦ Ἠλεκτρισμοῦ καὶ τῆς Τηλεγραφίας, καὶ τμηματάρχην μηχανικὸν τῆς ἐταιρείας «Ἐδισων».

Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ὁ καλὸς ἠλεκτρολόγος κατέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰσηγητὴς τῶν θαυμάτων καὶ τῶν προόδων τῆς ἐπιστήμης

του. Πρώτος αὐτὸς εἰσήγαγεν εἰς τὴν χώραν μας τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς καὶ τὸ τηλέφωνον. Κατ' ἀρχὰς (1889) εἰργάσθη ὡς διευθυντὴς τοῦ τμήματος τοῦ Ἑλεκτρισμοῦ παρὰ τῇ Ἑταιρείᾳ τῶν Ἐργοληψιῶν. Ἀργότερα ἱδρυσεν ἰδικόν του Γραφεῖον, καθαρῶς τεχνικόν, τὸ ὁποῖον διατηρεῖται ἔκτοτε ἐπηρξημένον, μὲ τέσσαρα τμήματα σήμερον, ἦτοι: ἐμπορικόν, τεχνικόν, παραγγελιοδοχικόν καὶ τραπεζητικόν. Εἶνε δ Οἶκος Κωνσταντίνῃ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, πασίγνωστος καὶ φημισμένος μεταξὺ τῶν ἀθηναϊκῶν, τόσον διὰ τὴν ποικιλίαν καὶ τὴν εὐρύτητα τῶν ἐργασιῶν του, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐντελῶς ἀγγλικὴν ἀκρίθειαν περὶ τὰς συναλλαγὰς.

Δημιούργημα τοῦ ἑαυτοῦ του, τῆς τιμιότητος, τῆς ἐργατικότητος, τῆς ἱκανότητός του, ὁ κ. Α. Κωνσταντίνης ἤρχισεν ἐνωρὶς καὶ τὴν ἐπωφελεῖ κοινωνικὴν του δρᾶσιν. Πρὶν ἀναδειχθῇ Πρόεδρος τῆς Κοινοτήτος, ὑπηρέτησεν ὡς Γραμματεὺς καὶ ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς ὅλων τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων σήμερον διατελεῖ Ἀντιπρόσωπος. Τῷ 1900 ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ Ἑλλ. Τμήματος τῆς Ἐκθέσεως τῶν Παρισίων, τῆς ὁποίας ἐκλέγεται Γραμματεὺς, πολεμήσας τότε ἐπιτυχῶς καὶ τὴν παροχὴν προκαταβολῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς βιομηχάνους ἐκθέτας, διὰ τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι εἰς τὰς Ἐκθέσεις τὰ Κράτη πρέπει νάντιπροσωπεύονται διὰ βιομηχάνων ἰσχυρῶν, δυναμένων νὰ συναγωνισθῶσι καρποφόρως.

Ἐσχάτως, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐκτιμῶσα τὰς ὑπηρεσίας του καὶ προπάντων τὴν εἰς αὐτὸν ὀφειλομένην ἀκμὴν καὶ πατριωτικὴν δρᾶσιν τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἰσραηλιτικῆς Κοινοτήτος, ἀπένειμεν εἰς τὸν κ. Α. Κωνσταντίνῃ τὸ παράσημον τοῦ Σωτήρος.

ΣΕ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ

ΝΑ μὴ μοῦ μελετᾷς πολὺν γιὰτί θ' ἀδυνατίσης.
 Ἀ! δέν σε θέλω ἐγὼ σοφὴ μὲ δίπλωμα νὰ βγῆς,
 μὲ φθάνει σὺ νὰ μ' ἐννοῇς, νὰ ξέρῃς ν' ἀγαπήσης,
 σὲ πέραγο σχολαστικὸ δέν θέλω νὰ πτυγῆς.

Κι' ἂν μάθῃς τὴ γραμματικὴ τί θὰ κερδῇσω τάχα;
 Ἐγὼ ἀπὸ τὰ ῥήματα, μικρὰ μου, νὰ σοῦ πῶ,
 θὰ μ' ἔφθανε ἂν ἐμάνθανες τὸ «ἀγαπῶ» μονάχα,
 νὰ σχηματίζουμε μαζὶ μονάχα τὸ «ἀγαπῶ».

ΚΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ